

foreløbig — at udvide den Alost, som der er mellem disse to Maader at benytte Jorden paa, mere end nødvendigt. Det er som sagt muligt, at jeg kan være noget eensidig i min Betragtning, men der er fremkommet saa mange forffjellige Synspunkter med Hensyn til denne Sag, saa at jeg har troet heller ikke at burde tilbageholde disse Ytringer.

Indenrigsministeren: Det ærede 7de kongevalgte Medlem, som nu satte sig, anstillede nogle Betragtninger deels over dette Lovforslags Stæbne her i Thinget, deels over et lignende privat Lovforslags Stæbne ifjor i det andet Thing. Jeg er fuldstændig enig med ham i det lidet Glædelige i, at det er undergaaet saa store Forandringer ved 2den Behandling, og at der nu er foreslaaet yderligere Forandringer deri til 3die Behandling. So længere Forhandlingen om dette Lovforslag fortsættes, og jo flere Vædringsforslag der fremkomme, destomere stadfæstes jeg i den Anskuelse, jeg havde fra Begyndelsen af, at det vilde have været langt rigtigere, om man simpelt væk havde holdt sig til Regjeringens Forslag. Regjeringens Forslag sigtede blot til at forhindre en Omgaaen af den bestaaende Lovgivning, som man havde faaet Sikkerhed for fandt Sted i enkelte Tilfælde, et Maal, som jeg troer, det vilde have naaet, men vorte ikke videre ved Bestemmelseerne i § 11 i Forordningen af 1792. Man kan sige, at det kan være Tvivl underkastet, hvorledes disse Bestemmelser skulle fortolkes; man er ikke enig om, hvilken Betydning der ligger i dem, og navnlig ikke, hvilken Betydning der ligger i Udtrykket „i Dvereenstemmelse med Contracten“; men jeg maa tillade mig at hensele Thingets Opmærksomhed paa, at vi i denne Sag have en lang Praxis, en Praxis, som gaaer ligesaa 1792. Lad være, at denne Forpagtningssmaaede ikke er brugt i stor Udstrækning i Begyndelsen af dette Aarhundrede; den er saa brugt i saa meget større Udstrækning i de senere Aar, og vi have ikke seet, at det har affødt Processer eller Uenighed mellem vedkommende Bortforpagter og Forpagter. Vi have endelig en Landsoverretsdøm . . .

Formanden: Maafee jeg turde gjøre den høitærede Minister opmærksom paa, at det kun er Vædringsforslagene til § 2, der ere under Forhandling; jeg veed ikke, om dette maafee skulde være undgaaet den høitærede Ministers Opmærksomhed.

Indenrigsministeren: Jeg er kommen ind paa dette ved det ærede 7de kongevalgte Medlems Udtalelser, hvori han gif ind paa en Betragtning af Lovforslagets hele Stæbne; men jeg skal iøvrigt gjerne efterkomme den høitærede Formands Opyrdning og holde mig til Vædringsforslagene. Smidertid skal jeg dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at dette er noget vanskeligt, naar jeg skal kunne imødegaae de Bemærkninger, som ere fremkomne fra den sidste ærede Taler.

Formanden: Det forekom mig kun, at den høitærede Minister specielt kom til at berøre Vædringsforslaget under Nr. 3; har jeg taget feil i denne min Forudsætning, saa falder naturligviis min Bemærkning bort. Jeg erkjender iøvrigt, at saa aldeles skarpt kan man ikke fastholde Afskillelsen.

Indenrigsministeren: Jeg troer, at det, jeg nu vil sige, vil holde sig aldeles bestemt til de Vædringsforslag, der ere under Forhandling. — Det ærede 7de kongevalgte Medlem udtalte, at han ikke kunde forståa den Interesse, som en tidligere Indenrigsminister havde lagt for Dagen, for at faae Recognitioner forbudte. Han troede, at det, man dengang tilsigtede, var at forhindre en Omgaaen af Loven, med hvilken Recognitionerne ikke stode i nogen Forbindelse. Jeg mener derimod netop, at Erlæggelsen af Recognitioner staaer i Forbindelse med Muligheden af at kunne omgaae Loven. Naar man her ikke forbyder Recognitioner, saa vil man ikke kunne forhindre, at Loven omgaaes. Der vil da Intet være til Hinder for, at jeg udsteder en Forpagtningsscontract paa 50 Aar af det Indhold, at der skal erlægges et ligestort aarligt Bederlag i alle 50 Aar, men tillige med den Bestemmelse, at efter 9 Aars Forløb skal Forpagteren erlægge